

Interessen for denne vigtige Industri væsentlig vil kunne concentrere sig. Naar der spørges, hvorfor Staten i det Hele skal anvende Mere til Hesteavl end til den øvrige Hundsdyravl, saa ligger jo Svaret overmaade nær; thi med Hensyn til de øvrige Hundsdyr er Nyttens saa umiddelbar, saa directe og saa sikker, og de Udgifter, der kræves, ikke til at drive urimelige Experimenter, men til en fornuftig Røgt, forholdsviis saa smaa, at en sliq Opmuntring meget let kan savnes. Paa den anden Side er det ogsaa ganske vist, at ved det egentlige Hingstehold maa Interessen for Sagen ganske væsentlig supplere den Indtægt, som deraf kan have, og jeg kan her ligeledes ganske henholde mig til, hvad Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds sagde, at det er Noget, der ikke ligefrem, ialtsald ikke hos os, blot kan drives som en Industri, ligesom jeg maa slutte mig til hans Bellagelse over, at ikke de store Fordegodsieiere mere lade sig det være magtpaaliggende, selv med Offre at udøve en Virksomhed, der ganske vist ligger dem nærmest. Jeg gjentager, hvad jeg udtalte ved Sagens første Forelæggelse, at dersom Forholdet var her som i England, hvor der er en Mængde rige Mænd, der have Stalde, Folk og Alt, hvad der hører til saadant Hingstehold, og kort sagt bringe alle de Offre, som i denne Henseende ere nødvendige, og af hvilke ikkun en meget ringe Deel kommer ind gennem Bedækningspenge eller Sælg af Afkom, men som gjøre det, fordi det er en værdig og smuk Gjenstand for deres Liebhaber, som leve paa Landet og af Landet, da vilde jeg mene, at Staten maaste kunne trække sin Haand tilbage, men det er ikke Tilfældet, og Udgiften til, at det ialtsald i en nær Fremtid vil skee, er meget ringe. Hvis altsaa Staten ganske lod denne Sag stjøtte sig selv, saa vilde Følgen deraf blive, at der aldeles ikke produceredes Andet end de ganske almindelige Heste til Avlsbrug, og det troer jeg, var meget lidet ønskeligt. Det er dog ganske vist, at vort Ca-

valleri maa kunne fyldestgjøre Tidens Forbringer, ialtsald med den Rabat, som vore Terrainforhold medføre i det Brug, vi kunne have for Cavalleri, men indenfor disse Grændser maa vort Cavalleri kunne holde Stand mod andre Cavallerier, og det vilde være meget beklageligt, dersom vi skulde gaae til Udlandet for at remontere vore Heste, ligesom det ogsaa vilde være en ikke ringe Afgang i Landets Totalindtægt, dersom den Indtægtskilde skulde være tilstoppet, som det gennem lange Aarrækker har hentet derfra, at fremmede Cavallerier have remonteret her i Landet. Det er ganske vist, at Luzusheste ikke have den Betydning for Landet i Almindelighed, som de egentlige nødvendige Brugsheste; men at et agerbrugende og hesteopdrættende Land ikke blot maa, men ogsaa bør have saadanne, synes jeg ikke alene er ligefrem indlysende i og for sig, men finder ogsaa sin Nødvendighed deri, at den høiere Priis for samme vederlægger de derpaa anvendte Udgifter. Jeg troer derfor, at Lovudkastet, saaledes som det nu foreligger, fortjener at antages af Rigsdagen; jeg troer, at det i det Hele er nødvendigt, naar man vil ophjælpe Hesteavlens her i Landet, uden at man kan berolige sig ved den Mulighed, thi Andet er det ikke, der er nedlagt i Slutningen af § 9, at lade Stamstutteriet ogsaa directe komme det almindelige Hestetillæg til Gavn; thi denne directe Virkning vil jo naturligtviis kun kunne udøves i en Omkreds af nogle fåa Mile, og navnlig vil den Deel af Landet, der for Hesteavlens og Hesteudførelsen har størst Betydning, kun meget lidt kunne drage directe Fordeel deraf. Jeg veed meget vel, at det endnu staaer tilbage, at man ved de offentlige Auctioner kan kjøbe saadanne Hingste, som kunne bruges til Tillæg, og jeg haaber ogsaa, at dette vil blive benyttet, men jeg siger, at man ikke bør skjøde den i § 9 indeholdte Mulighed fra sig, thi man har der Visshed for, at kunne opnaae gode Resultater directe.